

МИНАЄ сімдесят... Багато це чи мало? Кожна людина оцінює пройдений шлях по-своєму. Один, пройшовши чималу дорогу життя, скаже: «Як я стомився і далі йти немає сили...», інший, зібравши в кулак силу, волю, наполегливість, вирішить: «Ще треба багато зробити». Саме до таких належить Любов Марківна Козак, викладач іноземних мов Рокитнівського медучилища. З дитинства звикла до роботи і ніколи не скаржилася на втому.

НАРОДИЛАСЯ вона в селі Будераж Дубнівського району Рівненської області в сім'ї селянина. Батьки її Марко Филімонович і Федора Артемівна виховували своїх дітей у повазі до праці, людей, рідної землі. Любов Марківна пам'ятає своїх батьків у вічних клопотах по господарству, пройнятих турботою про дітей, їх майбутнє. Нелегко тоді було одягати та годувати дітей,

коналювала свою професійну майстерність, вчила учнів працювати над книгами і собою, допомагала молодим колегам, які, закінчивши навчання у вузах, приходили працювати в школу. Окремі з них були її учнями, саме вона дала їм поштовх до обрання професії педагога. За час праці у школі їй неодноразово висловлювались подяки, вручались нагороди — медаль «За доблесну працю», почесні грамоти, значок «Відмінник народної освіти України».

З 1990 РОКУ Любов Марківна працює в Рокитнівському медучилищі

нерозривно пов'язане з проблемою оптимізації, тобто створення умов найбільшої продуктивності занять з врахуванням індивідуальності особливості студентів і відповідно до цього здійснюється індивідуальний підхід і диференціація навчання, — ділиться думками Любов Марківна. — На багаторічному досвіді я переконалась, що для здійснення диференційованого підходу необхідно спочатку знати особистість кожного студента, його підготовку з даного предмета в школі, здібності, інтереси і нахили, ставлення до навчання, ступінь сприй-

пошуками нових шляхів методичного забезпечення уроків. Ми часто дискутуємо з нею на ці теми і вона надає мені велику допомогу в роботі. Вона є членом циклової комісії гуманітарно-соціальних дисциплін.

Нині Любов Марківна готує навчальний посібник з англійської мови для медучилищ і словник англійської мови, з якими ознайомились і схвалили науковці. Після певної доробки ці посібники будуть видані і використовуватимуться в навчальних закладах України».

Л. М. КОЗАК — найдосвідченіший вчитель іноземної мови не тільки в нашому районі, але і за його межами. До неї звертаються за допомогою працівники служби охорони здоров'я та християнських місій, вона робить для них переклади з іноземних мов, анотації на медичні препарати, а коли приїжджають до нас гості, ділові люди із Європи — Бельгії, Німеччини, Гол-

---

**ЇЇ ЩАСТЯ—
У ПРАЦІ**

гати та годувати дітей, але батьки хотіли дати їм трохи більше, ніж мали вони самі. Тому й послали вони на навчання в школу свою доньку. Люба успішно закінчує у 1941 році Повчанську семирічку. В той час для дівчини, яка здобула семирічну освіту, відкривались хороші перспективи у житті. Але всі плани Люби перекреслила війна, яку розпочала Німеччина проти Радянського Союзу. Під час окупації дівчина працює в сільському господарстві і живе надією на те, що скоро закінчиться війна, що ворог відступить і почнеться нове щасливе життя. Так воно й сталося, хоча не так швидко, як гадалося.

Як тільки село було звільнене від німецьких окупантів, діти почали відвідувати школу. В одній з сільських шкіл (Шепетинській) Люба працювала піонервожатою. Саме це і стало початком втілення її мрії стати вчителем. Уже в 1946 році дівчина вступає на навчання у Дубнівське педучилище, яке закінчує в 1949 році.

ЛЮБОВ Марківну направили на роботу у наш район. Спочатку вона працювала у Мушнянській, Заліській, Кисорицькій школах, а починаючи з 1954 року, вчителює в Рокитнівській середній школі № 1. За кілька десятиліть, поки працювала тут, вона постійно удос-

викладачем іноземних мов. І тут вона проявила себе як досвідчений і ерудований викладач, уроки проводить на високому методичному рівні, широко використовує сучасні методи викладання, забезпечує повне і якісне виконання навчальної програми. Вона сама готує методичні розробки для виховних годин, які можна використовувати в будь-якій школі чи училищі. Особливою популярністю користуються розробки класних годин «Другому Чорнобилю не бути», «Національна символіка і Гімн України». Також виготовляє картки запитань і відповідей, підготувала доповідь на тему «Застосування наочності для розвитку мовних навичок на уроках англійської мови», методичні розробки «Медицина і здоров'я», «Медична символіка», таблиці з нового курсу програми латинської мови, папки, тексти медичної термінології «У лікаря», «В поліклініці», «В аптеці», «Моя майбутня професія». У роботі застосовує традиційні методи роботи, а також нетрадиційні, які вимагають доброї методичної підготовки викладача, застосовує диференційований підхід до студентів на заняттях.

— ПІДВИЩЕННЯ ефективності процесу навчання іноземної мови

мання, працездатність, вміння організувати свою працю. Для цього необхідні спостереження за студентами в ході уроків, бесіди з викладачами, котрі працюють в групі, класними керівниками.

І Любов Марківна знаходить час для того, щоб вивчити і знати, що потрібно тому чи іншому її підопічному.

«ЯК ПЕДАГОГ, вона знаходить індивідуальний підхід до кожного студента, — розповідає її колега, викладач училища Надія Вікторівна Вельська, — використовує в роботі передові методи праці — тестування, робота з допомогою карток на визначену тематику, широко використовує монологічні і діалогічні мовлення, ситуаційні моменти, створює атмосферу ділової гри, любить свій предмет, прагне дати учням якнайбільше знань.

Якість і ефективність викладання Любов Марківна здійснює за методиками Е. І. Пассова «Урок іноземної мови в середній школі», використовує посібники Е. І. Утельсона, Н. К. Сляренко, Г. І. Трубій, О. І. Вишневського, А. А. Миролубова, І. В. Рахманова, і ін.

Як колега, вона вражає мене своєю працездатністю, енергійністю,

Бельгії, Німеччини, Голландії, Швеції — вона надає послуги перекладача. У неї є багато друзів за кордоном, з якими вона постійно підтримує зв'язки. Їй вдячні за працю люди, її колеги, учні.

Багато її вихованців нині навчаються у вищих навчальних закладах України і вдячні за знання, яких вона допомогла їм набути під час навчання в училищі. Серед них Руслан Хомич, нині студент Дніпропетровського медінституту, Андрій Жвиревич — студент Івано-Франківського медінституту, Олена Хомич — студентка Київського медінституту і багато інших, котрі нині не мають проблем у вивченні іноземної мови.

ДНЯМИ колеги Любові Марківни привітали її з ювілеєм. Слова вдячності, захоплення, найкращі побажання вона сприйняла як вияв їх прихильності до неї, високої оцінки її праці, поваги і любові. Вона вдячна їм за все й сповнена бажання і надалі бути їм вірним товаришем, добрим порадником, помічником.

Від себе хочеться сказати Любові Марківні моїй колишній вчительці: довголіття вам, здоров'я міцного, великого щастя, людського. Хай збудуться всі ваші мрії і помисли, бо ви цього заслуговуєте.

А. БОГДАНЕЦЬ.